

tigste og med Hensyn til flere af disse gælder det, at de ere af den Betydning, at man ganske vist maa gaa ud fra, at Landsstinget ikke kan tiltræde dem, og derfor maa søge dem ændrede, der er flere af dem, som jeg i hvert Tilfælde ikke kan ønske at se i Loven, men paa den anden Side er der nogle af de Forandringer, jeg har nævnt, som jeg ikke betragter som saa indgribende, at det vil være nødvendigt af Hensyn til dem at ændre Forslaget, naar man ellers kunde blive enig om en Patentlov; men nogle meget væsentlige Forandringer er der, som jeg og Regeringen ikke kunne slaa os til No med.

H. C. C. Jensen: Jeg skal ligesom den højtærede Minister udtaale, at adskillige af de Ændringer, der ere foretagne i Folketinget, forekommer mig at være af den Bestaafenhed, at de kunne modtages af Landsstinget. Derimod er der andre og væsentlige, som Landsstinget næppe vil kunne gaa ind paa. Jeg skal foruden de Ændringer, som den højtærede Minister nævnte, gøre opmærksom paa, at der i § 1 under Nr. 4 er stet en Udelukkelse fra Afgang til Patenter af Opfindelser af Fremgangsmaaden ved Tilvirkningen af Næringsmidler. Jeg gør opmærksom paa, at dette er stet, men bemærker tillige, at jeg dog ikke vil være tilbøjelig til at foreslaa, at vi skulle vende tilbage til Landsstingets Affattelse paa dette Punkt, da jeg mener, at man netop med Hensyn til Næringsmidler med nogen Høje kan gøre den Undtagelse, som her er gjort. — Derimod finder jeg, at man ikke kan blive staaende, ved Bestemmelsen om, at Patent kan meddeles for et Tidrum af 10 Aar. For det første forholder det sig jo saaledes, som den højtærede Minister nævnte, at det næsten kan siges at være europæisk Ret, at man giver Patent paa 15 Aar, men dertil kommer, at det i Virkeligheden som oftest først er i de senere Aar af Patentets Lebetid, at Patenthaveren faar nogen Nytte af sit Patent. Der skal mange Forberedelser til, meget Arbejde til for at udnytte Patentet, og jeg antager derfor, at det er nødvendigt, at man maa forlænge den Frist, som her er indsat fra Folketingets Side. Man maa gøre det ogsaa af internationale Hensyn, thi det er dog virkelig meget byrdefuldt for danske Underjaatter, at de kunne være udsatte for, at de i fremmede Lande heller ikke ville kunne faa Patentret længere end den, vi her i Landet ville indrømme andre Staters Underjaatter. Det kunde medføre saadanne

Tab, for hvilke vi ikke bør udsætte vore Medborgere. — Fremdeles er den Forandring, der er foregaaet i § 7, saa byrdefuld for dem, som faa Patent, at jeg ogsaa mener, at man maa forandre Bestemmelsen og, som jeg haaber, komme tilbage til Landsstingets Affattelse, der navnlig gik ud paa, at man skulde ingenlunde forlange saa store Patentafgifter. Det kan maaske siges, saaledes som det er gjort gældende i Folketinget, at der er adskillige Tilfælde, hvor en Patenthaver let maa kunne udrede ogsaa den Afgift, her er Tale om, men man har dog derved glemt, at der er en stor Mængde Patenter, som i og for sig ere nyttige, og i og for sig kunne gøre Samfundet Gavn, men som i Virkeligheden ikke ere saa kostbare, at de kunne taale en saa stor Afgift som den, der her kræves. Der er en Mængde meget specielle Patenter, som jo ogsaa for en stor Del ere paa ubemidlede Folks Hænder; man maa ikke trykke dem ned ved at forlange en Afgift, der er saa høj som den, der her er sat ind i § 7. — Jeg skulde maaske ved § 5 have omtalt den store og væsentlige Forandring, som er indført i Folketinget, nemlig at Patentbeskyttelsen herefter ikke skal gælde den, der kun benytter den patenterede Genstand; den skal kun gælde over for Forsærdigelse, Indførelse eller Forhandling af vedkommende Genstand. Det skal altsaa staa her Mand frit for at benytte den patenterede Genstand uden derved at paadrage sig noget Ansvar. Han maa kun være i Besiddelse af Genstanden, han maa ikke selv indføre den, heller ikke forsærdige den, altsaa maa han købe den, og Ansvarer vil da komme til at hvile paa den, der sælger ham den, for saa vidt han er her i Landet. Denne Bestemmelse kan jo nok gaa, thi Patentloven har jo i alt Fald den Beskyttelse, at han kan holde sig til Forhandleren og faa ham straffet for Indgreb i Patentretten. Men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at det er en underlig Anomalie, som er kommet ind i § 5, hvorefter man vel maa benytte den patenterede Genstand uden derved at paadrage sig noget Ansvar, men man kan ikke benytte den patenterede Fremgangsmaade uden at paadrage sig Ansvar. Det er jo en mærkelig Anomalie, men en Anomalie, som imidlertid kan forsvares, i alt Fald taalelig forsvares, og som jeg ikke tror, der er Anledning til at søge at faa forandret. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at man ikke kan tage mod § 9, saaledes, som den nu lyder. Det har ikke stor Betydning, at man har nedsat Antallet af Patentkommissionens Medlemmer fra 6 til 5, men